

Sygn. akt IV KK 13/13

POSTANOWIENIE

Dnia 24 kwietnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Dołhy

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 kpk
po rozpoznaniu w dniu 24 kwietnia 2013 r.,
sprawy J. M.-A.
skazanej z art. 148 § 1 kk w zw. z art. 31 § 2 kk
z powodu kasacji, wniesionej przez obrońcę skazanej,
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 26 lipca 2012 r., sygn. akt II AKa [...]
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w B.
z dnia 27 stycznia 2012 r., sygn. akt III K [...],

p o s t a n o w i ł:

- 1. oddala kasację jako oczywiście bezzasadną;**
- 2. zwalnia skazaną od ponoszenia kosztów sądowych postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w B., wyrokiem z dnia 27 stycznia 2012 r., uznał J. M.-A. za winną popełnienia przestępstwa z art. 148 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k., i za to na podstawie art. 148 § 1 k.k. skazał ją na karę 12 lat pozbawienia wolności.

W apelacji od tego wyroku obrońca oskarżonej podniósł zarzuty błędu w ustaleniach faktycznych, obraży prawa procesowego – art. 7 k.p.k.,

art. 4 k.p.k. oraz rażącej niewspółmierności kary. Sąd Apelacyjny w [...], wyrokiem z dnia 26 lipca 2012 r., utrzymał zaskarżony wyrok w mocy.

Od tego wyroku kasację wniósł obrońca skazanej zarzucając mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie prawa procesowego tj. art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k. nierozpoznanie części zarzutów apelacji w zakresie w jakim strona skarżąca wskazywała iż opis postępowania oskarżonej wskazany przy motywach uzasadniających wymiar kary, wskazuje na przyjęcie przez Sąd uprzedniej karalności oskarżonej również w tym zakresie.

2. mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie prawa procesowego tj. art. 457 § 3 k.p.k. poprzez niewskazanie na jakiej podstawie Sąd II Instancji przyjął, że uprzednia karalność nie miała wpływu na treść zaskarżonego wyroku, przy jednoczesnym naruszeniu prawa materialnego art. 53 § 1 i 2 k.k. poprzez jego błędną wykładnię i nieprawidłowe zastosowanie prowadzące do ustalenia iż błędnie przyjęta przez Sąd I Instancji uprzednia karalność nie miała wpływu na treść wyroku. W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] oraz poprzedzającego go wyroku Sądu Okręgowego w B. i skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania.

W pisemnej odpowiedzi na kasację prokurator Prokuratury Apelacyjnej w [...] wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja jest bezzasadna w stopniu oczywistym.

Wskazany w kasacji, jako naruszony art. 433 § 2 k.p.k., nakazuje sądowi odwoławczemu rozważenie wszystkich zarzutów i wniosków wskazanych w apelacji. Naruszenie powyższego przepisu mogłoby nastąpić tylko wtedy, gdyby Sąd w ogóle nie odniósł się do któregoś z zarzutów apelacyjnych. Tymczasem treść uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] jednoznacznie wskazuje, iż sąd odwoławczy ustosunkował się do wszystkich zarzutów podniesionych w apelacji obrońcy. W tych warunkach o obrazie art. 433 § 2 k.p.k. nie może być mowy.

Analiza uzasadnienia zaskarżonego wyroku wyraźnie też wskazuje, że nie doszło do naruszenia normy art. 457 § 3 k.p.k. Sąd odwoławczy uzasadnił swoje rozstrzygnięcie w sposób odpowiadający wymaganiom ustawy, rzeczowo i konkretnie wskazał powody uznania wszystkich zarzutów i wniosków apelacji za niezasadne. W szczególności sąd odwoławczy, odnosząc się do kwestii związanej w uprzednim skazaniu oskarżonej, które uległo zatarciu, trafnie wskazał, że okoliczność ta nie miała istotnego znaczenia dla wymiaru kary. Sąd Okręgowy miał bowiem na uwadze całokształt zachowania oskarżonej, jej naganny stosunek do pokrzywdzonego przed popełnieniem przypisanego jej czynu. Sąd Apelacyjny szczegółowo wskazał, jakie okoliczności miały znaczenie dla wymiaru kary i dlaczego przyjęcie przez Sąd Okręgowy uprzedniej karalności oskarżonej nie miało wpływu na treść rozstrzygnięcia. W tych okolicznościach brak podstaw do przyjęcia by doszło do obrazy art. 53 § 1 i 2 k.k. poprzez naruszenie art. 457 § 3 k.p.k.

Podzielając argumentację prokuratora, przedstawioną w pisemnej odpowiedzi na kasację, Sąd Najwyższy oddalił kasację jako oczywiście bezzasadną.

aw